

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. 25

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 42 (1625)

Gorica - četrtek 23. oktobra 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Tipi zgrešenih družin

Sociologi in psihologi so opisali razne vrste družin, v katerih ni pravih odnosov med člani. Tako poznamo zaprte, kaotične, eksplozivne in neuravnovešene družine. Mimo vseh teh opisov mislim, da je danes predvsem razvit tip družine, ki je razravana, zato ker so njeni člani izgubili smisel za pravilno lestvico vrednot.

Ce sta na prvo mesto postavljena uspeh in denar, je nevarno, da se jima vse drugo podredi. Zato gre tudi žena delat, pa čeprav ni to morda tako zelo potrebno. Posledica tega je, da oba zakonca prinašata v družino pretrese, ki izhajajo iz delovnega mesta in eden ne more pomirjevalno vplivati na drugega. V tem položaju še najbolj trpi žena, ki mora zraven službe opravljati še vse hišne dolžnosti.

RAZVAJENA MLADINA

Otroci so v takih družinah deležni premalo zanimanja; ker se čutijo starši zato krivi, se skušajo pomiriti s tem, da nudijo otrokom vse, kar si poželijo. Tako raste mladina, ki ji starši ničesar ne odrečejo, ki ni nikoli okregana ali tepena in ki ima pred seboj kot ideal odrasle osebe človeka s polnim žepom denarja.

Moralnih vrednot jim družina ne posreduje, ali pa to dela na zgrešen način, to je z besedami in ne z dejanji. Ta nova mladina misli, da ima pravico do vsega; česar ne dobi zlepa, si vzame na drug način; nima smisla za odpoved.

Če človeku nekaj ne gre prav, postane slabe volje. Zdrav človek pretehta težavo, ki se mu je stavila na pot in se ji skuša izogniti ali je premostiti na kak drug način. Mladina, ki ni bila vajena, da bi se morala čemu odreči, pa ne zna počakati; če je na poti težava, jo je treba uničiti.

Sprico težav v šoli na primer, mnogi današnji študenti ne sklenejo, da se bodo bolj učili, kot bi bilo najbolj pametno. Reagirajo ali tako, da se sploh ne učijo več, češ da šola zahteva preveč ali pa reagirajo na neuspeh v šoli z mamili, z alkoholom in z drugimi sredstvi omamljanja.

Kolikokrat dobimo očete in matere, ki so s trdim delom zgradili blagostanje za družino, pa imajo kot plačilo otroke, ki so zašli s poti.

DUŠEVNI RAZVOJ OTROKA

Otrok razvija svojo duševnost, svoj značaj in svoje vedenje zlasti v prvih letih življenja. V teh letih potrebuje neke vzorce, da se po njih oblikuje.

Vsi vzorci morajo biti stalni, vedno enaki in moralno zdravi. Če to niso starši, mora to biti kdo drug, da jih nadomesti (sorodnik, vzgojitelj), toda pod pogojem, da posveti ves svoj čas otroku. Zato vzgoja v zavodih in v raznih kolektivnih oblikah ne more uspevati. Vzgojitelji se večkrat menjaajo, delajo le nekaj ur in niso vedno pozitivne figure. Če otrok nima dobrih zgledov, po katerih bi se oblikoval, se ne bo pravilno razvil.

Poleg očitno negativnih figur kot so lahko starši, ki pišejo, ki se stalno med seboj kregajo ali so kako drugače omejeni, obstajajo tudi bolj občutljiva ravnovesja. Otroci dobi dvoumno vzgojo, če mu oče na primer prepove kaditi, pa sam kadil, ne da bi mu razložil, zakaj je tako; ali če prepove otroku, da bi žalil mater, pa jo on sam žali vprico otroka. V takih primerih otrok izgublja ravnovesje, starši pa verodostojnost in zaupanje.

NEPRAVILNI ODNOSI

V modernih družinah se uveljavljajo tudi odnosi, ki jim pravijo svobodni. Pod vplivom filmov in branja dvomljive vrednosti se poudarja svoboda vsakega člana in pravica, da se izživlja tudi izven družine. Mimo vse škode, ki jo lahko to povzroča otroku, gre tu še za ravnovesje med možem in ženo. V teh situacijah gre po navadi za korist enega na škodo drugega. Kot posledica se razvijejo občutki krivde pri enem in depresivna stanja pri drugem.

Nepravilni odnosi v družini lahko ostanejo tudi brez posledic za njene člane, vendar statistika kaže, da v večini primerov ni tako. Vsi lahko ugotovljamo po-

jave vedenjskih motenj, samomorov, raznih oblik omamljanja itd. zlasti med mladino.

MOŽNA REŠITEV

Uspešni preventivni posegi bi bili tisti, ki bi posegli v samo strukturo naše družbe in bi postavili pod vprašaj vrednote, ki jih zagovarja. To pa ni enostavno: le pomislimo, kam bi nas privedla omejitev industrijske proizvodnje, močno zmanjšanje porabe energije, prepoved vseh obratov, ki onesnažujejo itd. Tak ukrep bi nas spravil ob velike dosežke moderne civilizacije kot so avtomobil, vse udobje in sploh vse blagostanje. Tudi če bi v zameno dobili več zdravlja in miru, bi za tako ceno svet ne pristal na spremembo.

Rešitev je nakazal v svojih nasvetih veliki sociolog Fromm, ki je pred kratkim umrl. Človek bi moral ceniti pri sebi in pri drugih to, kar je in ne to, kar ima. Vse to stoji tudi v evangeliju, ki uči, da gre laže kamela skozi šivankino uho kot bogataš... ali v besedi Pridigarja Koheleta, ki pravi, da je vse nečmrnost... In končno v vsem Jezusovem nauku, ki stalno poudarja uboštvo, preprostost in otroško iskrenost.

Vrednote, za katere vemo, da so važne in da na njih sloni pravilna ureditev družbe, morajo dobiti veljavo v družinah; le tako se bodo prenesele na mlajše generacije. V vzgoji ne sme biti dvoumnosti, negotovosti in razlike med naukom in zgledom.

B. Š.

Nova italijanska vlada

V izredno kratkem času — Cossigova vlada je odstopila 27. septembra — je Furlaniju uspelo sestaviti novo vlado, ki je v soboto 18. oktobra že prisegla na Kvirinalu pred predsednikom Pertinijem.

Sedanja vlada je že štirideseta, odkar obstaja italijanska republika. Sestavljena je iz predstavnikov štirih strank: DC, PSI, PSDI in PRI, torej neke vrste leva sredina. Ministrstvo je 26, eden manj kot v zadnji Cossigovi vladi. Odpravljeno je bilo namreč ministrstvo za posebne naloge. V vladi je 13 demokristjanov, 7 socialistov, ki so vsi Craxijevi privrženci, 3 republikanci in 3 socialdemokrati. Ministrstvo brez listnice je kar pet. Zunanji minister bo še naprej Emilio Colombo, notranji pa Virgilio Rognoni.

Sporazum med Fiatom in sindikati

Večina delavcev je odobrila, a ne brez ostre kritike na račun sindikalnih voditeljev, ki da so kapitulirali pred izsiljevanjem Fiata, sporazum, ki so ga sklenili vodstvo Fiata in sindikati.

Kaj predvideva sporazum? Fiat se odrekla množičnemu odpustu delavcev. V zameno za to bo država dajala Fiatu mesečno do konca prihodnjega leta in morda še dlje 12 milijard lir za osebne dohodeke 23.000 delavcev, ki so od 6. oktobra v tako imenovani dopolnilni blagajni. Do srede leta 1983 naj bi se večina teh delavcev v posebnih tečajih prekvalificirala za nove poklice in dobila novo zaposlitev. Tiste, ki bi še ostali brez dela, bo zaposlil Fiat. Ustavljeno pa je zaposlovanje nove delovne sile in pospeševanje naj bi se predčasno odhajanje v pokoj. Vodstvo Fiata pričakuje, da bo s temi ukrepi in ob finančni pomoči države v prihodnjih petih letih odpravilo izgube in bodo izdelki spet postali konkurenčni doma in na svetovnem trgu.

Fiatova kriza je pokazala več stvari: 1. da je italijansko gospodarstvo zašlo v globoko krizo in da je potreben dolgoročen načrt odzdravljenja; 2. da so bili sindikati za dolgotrajni sporad, ki je trajal 35 dni, nezadostno pripravljeni; 3. da so se srednji kadri, ki jih je v Fiatu okoli 20.000, ločili od sindikalnega vodstva in potegnili za seboj velik del delavcev in prebivalstva, ki so zaradi stavke izgubili osebni dohodek; 4. med delavci obstaja

Mogočno prihaja Timava iz kraškega podzemlja pri Štivanu na svetlo. Njeni izvirni so simbol samostana, ki je stoletja stal ob vrelcih žuboreče vode in postal po svojih benediktinskih menihih vrelc krščanstva za naše kraje. Bilo je zato naravno, da smo se tudi slovenski verniki s Primorske ob 1500-letnici rojstva sv. Benedikta, »očeta Evrope«, želeli Bogu zahvaliti za dar sv. vere, ki smo ga iz tega žarišča krščanstva v teku stoletij prejeli. In kaj bolj naravno kot to proslavo postaviti na dan misijonske nedelje, ki je leto za leto vsem članom Cerkve veliki poziv, da ob milosti vere, ki so nam jo predniki posredovali, tudi sami o tem daru razmislimo in napravimo primerne zaključke.

Pretekla nedelja ni bila ravno ena tistih, ki vabijo od doma. Svinčeno sivo nebo in neprijeten dež sta morda tega in onega odvrgla, da se je odpovedal misli iti v Štivan. Toda še več je bilo tistih, ki so kljub vremenskim neprilikam šli na proslavo. Veliko je bilo mladine, kar nas je posebno veselilo. Številni so bili naši pevci in pevke. Ni manjkalo narodnih noš. Bile so iz Nabrežine in Števerjana. V samostanski cerkvi je na steni blestel velik napis »Ora et labora«, geslo sv. Benedikta. Ko so duhovniki stopili pred oltar, je bilo svetišče polno. Sv. mašo je ob somaševanju devetih duhovnikov vodil koprski škof dr. Janez Jenko. Ob njem sta bila oba slovenska škofa vikarja dr. Ljodje Škerl in dr. Oskar Simčič. Med somaševalci tudi dr. Anton Nadrah, opat iz Stične, kjer je bila 14. septembra letos podobna slovesnost.

RAZNI POZDRAVI

Prvi je vse prisotne pozdravil dr. Aurelio Pucchio, župnik naselja »Villaggio del pescatore« ob Timavi, kamor tudi spada spodnja cerkev v Štivanu. Poudaril je, da ni Slovenec, ampak Furlan, toda to ne sme motiti, saj isti skupni Odrdešenik in Učitelj želi, da bi bilo v vsakem krščanskem srečanju prostora ne samo zase, ampak tudi za druge. On, Pucchio, ljubi slovenski jezik in si ga je skušal priučiti (in to zelo dobro!, op. ur.). Naj bi to srečanje poteklo v duhu sv. Benedikta, očeta skupne evropske kulture. Ta svetnik naj nam pomaga, da se bomo Slovenci, Furlani in Italijani, ki v teh krajih skupaj živimo, vedno bolje raz-

umevali, spoštovali in pobratili v Kristusovi ljubezni. Če bi tega ne dosegli, potem nismo pravilno doumeli slavlja v Štivanu. Prosimo torej skupno za milost mirnega, omikanega in krščanskega sožitja!

Po evangeliju je škofov vikar dr. Simčič prebral pozdrav goriškega nadškofa Petra Cocolina, ki je bil zaradi birmovanja zadržan. Duša in izhodišče vse raznolike dejavnosti duhovnih sinov sv. Benedikta, ki so pripadali samostanu sv. Janeza v Štivanu, je bila skrb za oznanjevanje evangelija plemenom in narodom, ki so v prelomni dobi prvega srednjega veka prišli v območje oglejske Cerkve. Ni bil pa ta samostan samo žarišče verskega in duhovnega življenja, marveč tudi šola kulturnega in gospodarskega, zlasti kmetijskega napredka. Mi, ki smo dediči te zgodovine, ki je še živo zapisana v kamnih častitljivih štitavskih cerkve, ne smemo izgubiti smisla za duhovni zaklad, ki so nam ga štitavski benediktinci posredovali. Njihovo geslo »Moli in delaj« naj naprej odmeva v globinah naše biti in nas spodbuja k evangelijskemu oznanjevanju in k zavzetosti za priznanje in vsestransko rast človeške osebe.

Ob koncu sv. maše sta pozdravila še Gregor Pertot v imenu krščanskih laikov ter stiški opat dr. Anton Nadrah. Gregor Pertot, ki zastopa nabrežinsko okrožje v goriškem pastoralnem svetu se je zahvalil vsem, ki so proslavo omogočili. Ne bi bilo prav, če bi bili šli preko 1500-letnice rojstva sv. Benedikta. Matična domovina se mu je že poklonila, sedaj smo svojo dolžnost storili tudi Slovenci v zamejstvu. Benediktova poslanica je še vedno sodobna. Živimo na prelomnih časih. Skrbi nas naša mladina. Bo šla po pravi poti? Videmski nadškof Battisti je v govoru na Plešičih v Benečiji v nedeljo 12. oktobra pozval tamkajšnje Slovence: »Ostanite Slovenci! To morate ostati in za to je vredno trpeti.« Jugoslovanski škofje pa so v svojem pastirskem pismu o sv. Benediktu pozvali mladino, naj v povezavi z Bogom gradi boljši svet.

Stiški opat dr. Nadrah pa je izrekel dve misli: za sv. Benedikta so bili samostani šola Gospodove službe. Tudi mi hodimo v šolo božje službe, ki je nedeljska maša. In drugič: naj ima molitev vedno prvo mesto. Mnogi so se ji danes odrekli, jo izrinili iz življenja. Pa je tako: eno samo veslo, tj. delaj, ni dovolj. Potrebno je še drugo: moli!

PRIDIGA KOPRSKEGA ŠKOFA

Škof dr. Jenko je svoje misli navezal na praznovanje misijonske nedelje. Tudi mi smo bili svoj čas pogani. Zato naj bo shod pri sv. Janezu v Štivanu zahvala za prejetovo vero. Samostan je nastal še pred prihodom Slovencev v te kraje. Bil je žrtev ponovnih rušenj in opustošenj. Danes ga ni več, cerkev, v preteklosti kraj neprestanih romanj, pa je ostala. Da bomo bolj ponosni na svojo preteklost in hvaležni za dar sv. vere, pomislimo, kaj vse verili dolgojemo.

Po njej smo se seznanili s Kristusom. Pokazal nam je pravo pot, da pridemo do življenjskega cilja. Razodel nam je resnico o smislu našega življenja, resnico o Bogu, o samem sebi, o človeku, dal nam je kot vodnico Cerkev, ki jo vodi Sv. Duh. Kristus je naše življenje, ki nam nudi milosti po zakramentih.

Gledamo na vero v tej luči? Ali pa tudi mi sprejemamo trditev, da nas vera odtuja samim sebi, da je cokla za napredek? Kdor tako misli, prispeva k počasnemu propadanju sveta. Brezboštvo ga ni zmoglo rešiti. Potrebne so povzdignjene roke, treba se je boriti kot sv. apostol poziva svojega učenca Timoteja. Sv. Pavel omenja tudi pomembnost sv. pisma. Premalo beremo. Vera je v krizi. Zato tudi ni duhovnih poklicev. V Rimu so 12. oktobra praznovali dan krščanske družine. Ob tisti priložnosti je bilo rečeno, da so družine prave cerkve v malem. Le tako se lahko v njih porajajo duhovni poklici. A zato je zlasti potreben dober zgled staršev in odraslih. V Štivanu se je zbralo veliko mladih. Bo iz njih zrasel kak nov duhovniški in redovniški poklic? Kristus se sprašuje: Ko bo Sin človekov prišel na zemljo, bo našel vero? Jo bo našel v nas?

MOLITEV NAŠE MLADINE

Skavti, ki so bili številno navzoči, so izrekli sedem prošenj: da bi bila družina svetišče za rodove, ki prihajajo; za vse, ki v veri ne najdejo smisla, da bi ta smisel odkrili; za sv. očeta, ki je tudi sam slovenskega rodu; da bi imeli nove duhovniške in redovniške poklice; da bi znali urediti, kar smo si namenili storiti; da bi se utrdil mir na svetu in ugasnil bojni požar na Srednjem vzhodu; da bi vsi, ki se potapljajo v fizičnih in moralnih mukah, našli izhod v Kristusovem trpljenju.

Isti skavti so po obhajilu spregovorili zbranimu občestvu: Kristus nima rok, nog, ustnice razen po nas. Mi smo edino sveto pismo, zadnje božje sporočilo v besedah in dejanjih.

ZAKLJUČNI NASTOPI

Po škofovem blagoslovu je sledil še nastop mladih iz nabrežinske srednje šole, ki so zapeli dve pesmi, med njimi »Vse stvari Boga časte«, mladi Števerjanci pa tri. Zlasti sta prijetno odjeknila pesem ognjiščarjev »Ave Mariapolis« ter pesem taizejskih obiskovalcev »Alabaré« (Hvalil bom Gospoda).

Msr. Ivan Kretič, pobudnik proslave v Štivanu, je na koncu vse navzoče povabil k praktičnemu izrazu hvaležnosti za dar sv. vere. Benediktinci so povsod, kamor so prišli, gradili božje hiše. Trenutno se v Novi Gorici postavljajo temelji za novo cerkev. Na ta dan, ko smo v cerkvi sv. Ivana Bogu dali hvalo z usti, dajmo jo še z rokami. Prispevajmo za gradnjo nove cerkve, ki je v Novi Gorici prepotrebna. S seboj pa odnesimo spominsko podobico na ta naš veliki dan! Prepričani smo, da ta poziv ni ostal glas vpijočega v puščavi.

J. K.

Notranjost častitljive cerkve sv. Ivana ob izviru Timave

Ob škofovih vizitacijah v slovenskih župnijah

Štmaver po pastirskem obisku

Škofov obisk v naši vasi je uspel, da bolje ni mogel. Vsa župnija se je odzvala kot en sam mož, da pešice vedno odsotnih ne upoštevamo. Več kot enourni razgovor s škofom je bil povsem sproščen in pristrčen, na težja vprašanja je odgovarjal škofov vikar za Slovence dr. O. Simčič.

Najbolj doživet pa je bil večer sprave z Bogom. Solkanski dekan Jožko Benedetič nas je s svojim prijaznim nastopom takoj navdušil za ta novi način vrnitve k Bogu, nato so štirje spovedniki kar na hitro opravili spovedovanje, nakar je sledila skupna molitev z zahvalno pesmijo. G. nadškof je obiskal vse bolnike ter se še ustavil v kakih desetih hišah, čeprav je bila povsod trgatev. Ljudje so bili očarani od njegove domačnosti ter se kar niso mogli odtrgati od njega.

V nedeljo smo ga pozdravili pred slavalokom, vseučilišnik Albert Devetak ga je pozdravil s premišljenimi besedami in moški zbor je zapel dobrodošlico. Med mašo z ljudskim petjem so razni zastopniki molili prošnje za Cerkev in našo domačo

skupnost, mu poklonili košaro naših priidelkov, grozdja, vina in kruha, nato je vsa župnijska skupnost pristopila k sv. obhajilu ter je bilo kot po navadi več moških kot žensk.

Po maši se je g. škof pogovarjal z mladino ter se zavzel za to, da bi dobila svoje lastno zbirališče in stik z mladinskimi duhovniki. Zapel mu je mladinski zbor. Čeprav vreme ni bilo lepo, je pa slovesno pritrkovanje povzdignilo slavnostno razpoloženje.

Za kosilo je g. škof bil župnikov gost z nekaterimi bližnjimi duhovniki. Ponovno je pohvalil našo nenavadno vzajemnost in izrazil svoje globoko zadovoljstvo. Obljubil nam je, da bo prišel v juniju posvetiti našo cerkev in šel tudi na Sabotin pogledat ostanke cerkve sv. Valentina. Obiskal je tudi pokopališče in molil za naše rajnike, pevci pa so zapeli dve žalostinki. Z vsakomer se je rokoval in nas zapustil potrjene v veri in povezane med seboj in s Cerkvijo. Lepo je bilo!

Župnik

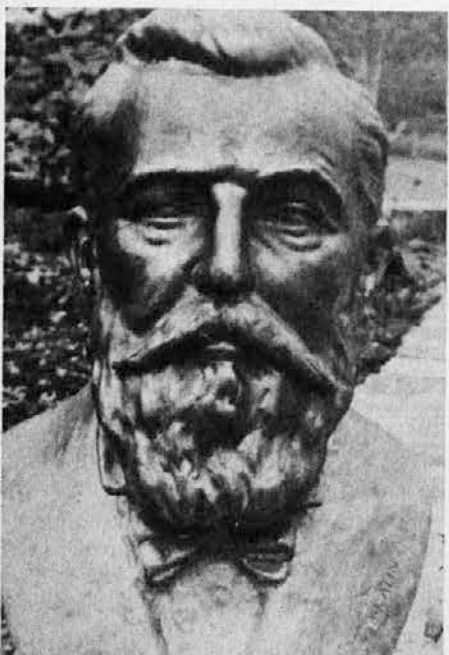
Poimenovanje štandreske šole po Franu Erjavcu

»Z današnjo slovesnostjo se štandreska osnovna šola poimenuje po zaslužnem slovenskem pisatelju in naravoslovcu Franu Erjavcu. V šolski veži bo njegov doprni kip opominjal šolsko mladino in nas vse na nenadomestljive vrednote slovenske besede in na veliko ljubezen do narave ter do domače zemlje.« To so besede, ki jih beremo na prvi strani lične in skrbno izdelane brošure, ki jo je na 52 straneh izdelal odbor za poimenovanje štandreske šole.

Slovesnost je bila v nedeljo 19. oktobra ob 10.30 v veži štandreske osnovne šole in se nadaljevala z akademijo in slavnostnim govorom v prosvetni dvorani »A. Gregorčič«. Prisotni so bili predstavniki oblasti: goriški občinski odbornik Ciufarin, pokrajinska odbornica za šolstvo Marija Ferletič, župana iz Sovodenj Vid Primožič in iz Doberdoba dr. Mario Lavrenčič, škofov vikar msgr. dr. O. Simčič, ravnatelj osnovnih šol dr. M. Brešan, ravnatelj tržaške šole, ki tudi nosi ime po F. Erjavcu inž. Pečenko, predsednik šolskega okrožnega sveta dr. K. Brešan, ravnatelj slovenskih srednjih šol, predstavniki osnovne šole iz Mirna, predstavniki političnih in kulturnih organizacij v zamejstvu in v Sloveniji, predstavniki Kluba starih goriških študentov, predstavniki Zveze prijateljev mladine iz Nove Gorice.

V imenu odbora za poimenovanje šole je prisotne pozdravil dr. Damjan Paulin, ki je tudi obrazložil postopke, ki so po štirih letih le privedli do uspeha, to je, da je lahko štandreska šola dobila svoje ime. Odbor je bil že od marca letos na delu in je zares skrbno pripravil vse za slovesnost od kipa Frana Erjavca, delo kiparja Borisa Kalina, do razstave dokumentov o delu štandreske šole, o delu in življenju F. Erjavca, izdal je brošuro z dvema dragocnim prispevkoma »Štandreska šola od ustanovitve do danes« prof. S. Bratine in »Fran Erjavce« prof. Lojzke Bratuž.

Župnik msgr. Jože Zorž je nato blagoslovil doprni kip in molil za srečno bodočnost šole in tudi duhovni napredek mladine, ki naj ji idealna prisotnost Frana Erjavca pomeni opomin, naj se ne uči samo iz knjig, temveč tudi iz prelepe Stvarnikove narave. Majda Paulin je nato recitala pesem Ljubke Šorli »Otroci na grobu Frana Erjavca«.

Novi doprni kip Frana Erjavca v veži štandreske šole, delo kiparja B. Kalina

Akademija se je nato nadaljevala v dvorani »A. Gregorčič«. Slavnostni govor je imela prof. Lojzka Bratuž, ki je najprej orisala pisateljevo življenje in delo, njegovo navezanost na naravo in na slovenski jezik ter na naše kraje, čeprav ni zrasel iz njih. Ker je bil govor zelo zanimiv, saj ni bil golo podajanje biografskih podatkov, marveč tudi kritični pogled na našo jezikovno stvarnost, bomo govor čimprej objavili.

Sledil je nastop pevskega zbora iz ul. V. Veneto, ki ga vodi Nataša Paulin. Zapel je tri pesmi: Pleši, pleši črni kos, Navzgor se širi rožmarin in Na planinah. Vmes so otroci recitali pesem Kos na belem snegu. Učenci drugega in in tretjega razreda osnovne šole v Štandrežu so pripravili pod vodstvom Majde Paulin prizor Šola v gozdu. Otroci četrtega in petega razreda so recitali odlomek Ni vse zlato, kar se sveti. Pripravila jih je Rozina Srebotnjak. Ob koncu so štandreski otroci zapeli še nekaj pesmi pod vodstvom Iveta Bolčine.

Predstavniki raznih organizacij so pa izrekli svoje čestitke in pozdrave. Osnovna šola iz Mirna je poklonila ob tej priložnosti zbirko knjig. Zbirko knjig je podarila tudi Zveza slovenske katoliške prosvete, Slovenska prosvetna zveza pa zbirko slik naših pesnikov in pisateljev.

Za goste in udeležence proslave so organizatorji poskrbeli tudi za bogato zakusko. Celotna prireditev je zares lepo potekla in smo se vrnili domov z upanjem, da bo tudi ta slovesnost vtila zagona in poguma za nadaljnje delo, za obnovitev in okrepitev slovenske besede na tem delu naše Goriške.

M. K.

Zahvala

Odbor za poimenovanje štandreske osnovne šole po Franu Erjavcu se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali in finančno podprli nedeljsko proslavo in ostale pobude, ki jih je odbor izvedel.

Posvetitev madžarske kapele v Rimu

Na praznik rožnovenske Matere božje 7. oktobra letos je papež Janez Pavel II. posvetil v kripti cerkve sv. Petra v Rimu kapelo na čast »Mariji Kraljici Madžarov«. Navzoči so bili vsi madžarski škofje s kardinalom Lekaem na čelu, škof iz Subotice Matija Zvekanović pa je zastopal jugoslovanske škofje. Prisoten je bil tudi kardinal Macharski iz Krakova. Papež je ob tej priložnosti poudaril, naj bi bila kapela ob Petrovem grobu znamenje zvestobe madžarskih katoličanov Apostolskemu sedcu in vraščanja madžarske Cerkev v vesoljno Cerkev.

V Estergonu, sedežu madžarskega primasa kardinala Lekaia pa so malo prej, 28. septembra slavili tisočletnico rojstva sv. Gellerta (Gerharda), benediktinca, ki je vzgajal Emerika, sina prvega ogrskega kralja sv. Stefana. Sv. Gellert je umrl mučeniške smrti ob poganskem uporu leta 1046. Slavlja se je udeležil tudi kardinal državni tajnik Casaroli, ki je prebral papeževo poslanico. V njej poziva sv. oče madžarske vernike, naj pogumno pričujejo za svojo vero. Čeprav je današnja družba usmerjena v prvi vrsti na rast gospodarske proizvodnje, ne sme postati sužnja teh prizadevanj, temveč mora najti posluš tudi za pravne in duhovne vrednote.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Na tiskovni konferenci v Vatikanu je milanski nadškof Carlo Martini dejal, da so vsi škofje, ki se udeležujejo sinode, katera razpravlja o družini, »enoglasno in izrecno« potrdili stališča, ki jih je papež Pavel VI. svoj čas objavil v okrožnici »Humanae vitae«. Ta opredelitev škofov je tem bolj značilna, saj je bilo v preteklih letih pogosto slišati, da mnogi škofje, bodisi v zahodni Evropi bodisi v Sev. Ameriki niso soglašali z vsemi trditvami omenjene enciklike.

■ V Manili, prestolnici Filipinov, je na mednarodni konferenci ob 50-letnici ameriške potovalne družbe prišlo do eksplozije nastavljenega peklenjskega stroja, ki je ranil 18 oseb. Konferenci je prisostvoval tudi filipinski predsednik Fernando Marcos, ki pa se mu ni ničesar zgodilo. Na Filipinih je že od 21. septembra 1972 obsedno stanje. Kljub temu se nadaljujejo krvavi spopadi, ugrabitve, požigi in plenitve trgovin. Zadnji atentat naj bil delo »Osvobodilnega gibanja 6. april«.

■ Tretjič zapovrstjo so na volitvah v Avstraliji zmagali liberalci, povezani z narodno agrarno stranko. Toda njihov uspeh to pot ni bil tako bleščeč kot na prejšnjih volitvah. Laburisti so na glasovih porasli za 7 %. V novem parlamentu bo imela vladna koalicija, ki jo vodi Malcolm Fraser, 68 poslancev, laburisti pa 51.

■ Iranski ministrski predsednik Radžaj je pred Varnostnim svetom v New Yorku ponovil že znana stališča iranske vlade. Dejal je, da njegova država ne bo sprejela premirja, dokler bodo iraški napadalci ostali na iranskem ozemlju. Obe velenili je označil za »satanski« in ju obtožil, da sta si to vojno želeli, da bi lahko uničili muslimansko revolucijo v Iranu. V New York je šel le zato, da bi svetovno javnost seznanil z dejanskim stanjem. Po njegovem odhodu je severnoameriški zunanji minister Muskie, na vprašanje, če je prišlo do stikov z iransko vlado, odgovoril: »Nimamo stikov, ni prišlo do pogajanj, tudi ne vemo za morebitne iranske pogoje.«

Boji ob veletoku Sat-el-Arab med Irakom in Iranom so velika nevarnost za svetovni mir, zlasti ker gre za dragoceno nafto, ki prihaja s tega področja. Po zadnjih poročilih je iraška vojska prodrla do mesta Abadana, kjer je druga največja čistilnica nafte na svetu

■ Odkar so sovjetske čete v zadnjem tednu pretekega leta postavile na vodstvo afganistanske države Babraka Karmala, leta do pretekega tedna ni zapustil svoje dežele. Prva njegova pot v tujino je bila naravno k svojim varuhom v Moskvo, kjer ga je sprejel Brežnjev. V zdravici je Brežnjev dejal, da afganistansko vprašanje ne obstaja, da so vsi zadevi v tujini umetno napihnil in da je edini namen sovjetske pomoči Afganistanu »onemogočiti vojaške posebe proti afganistanski revoluciji«. Karmal pa je v svojem odgovoru gostitelju prikazal, kaj vse je bilo narejenega, da bi se položaj v Afganistanu »normaliziral«. Ni pa povedal, da afganistanski gverilci obvladajo 90 od 186 okrajev, ponoči pa še drugih 48.

■ En teden se je mudil na Kitajskem francoski ministrski predsednik Giscard d'Estaing. V razgovoru je dejal, da je Kitajska na pravi poti, da postane moderna svetovna velesila. Francija ji je pri tem pripravljena pomagati predvsem na tehnološkem področju. Medtem ko je d'Estaing poudarjal pomen močne Evrope in močne Kitajske v nasprotovanju politike dveh svetovnih blokov, je pa njegov sobesednik Hua Guofeng zlasti napadal sovjetski »hegemonizem«, tj. željo po nadvladi, katerega da se je treba z vsemi silami upreti.

Misijonsko pismo iz Zambije

Naš misijonar Radko Rudež je iz Zambije poslal prijateljem pismo, ki ga tu objavljamo. Lani je bil osebno pri nas za misijonsko nedeljo, letos berimo vsaj njegovo pismo, ki je bilo napisano 23. septembra, je pa prišlo ravno do časa, da ga lahko objavimo za letošnjo misijonsko prireditev v Gorici, ki bo to nedeljo 26. oktobra ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici.

Dragi prijatelji! To pismo želi povedati vsaj to, da sem še živ, kar je že veliko v teh časih in teh krajih. Se vedno sem v zadnjem kotu Zambije, med Mozambikom in Zimbabwe (prejšnja Rodezija). Vojna je končana, prave gotovosti pa še ni.

Naša dolina postaja manj in manj osamljena. Sedaj se lahko prosto lovi ribe po rekah Luangwi in Zambezi. Kupci prihajajo do 600 km in več daleč. Tu so namreč najboljše ribe v državi, ker vode še niso »industrializirane«. Pa tudi drugače se oči treh držav obračajo na to dolino: Mozambik bi rad speljal železnico do naše meje, odkoder bi imeli samo še 200 km do Lusake. Z železnico bi dolina dobila drugačno lice.

Prav ob moji zadnji podružnici Kavalamano bi Rodeziji, to se pravi Zimbabveji radi postavili na Zambezi nov jez, ker je prav tam reka stisnjena med dvema gorama. Naj je jez še tako skromen, na mogočnem Zambezi bi bil veličasten. Zasijala bi nam elektrika in nastal bi most do Zimbabveja. Zahodno od Kapoche, moje prezirane postojanke, bi radi odprli državno farmo, v katero bi naložili kar 20 milijonov dolarjev.

Na severnem delu doline, samo 15 km od podružnice Kaunga, ležijo najbogatejši fosfati cele države. Zdi se, da ima ta kraj velike možnosti za razvoj. Po Luangwi že vozi zambijska ladja za 80 potnikov s trgovskim blagom. Luangwa je sicer v tem letnem času, pred deževjem, zelo nizka, toda mogli bi jo dvigniti po mili volji z velikanskim jezo (Caborra Bassa) na Zambezi, 200 km vzhodno od nas.

Dušno pastirstvo? Navadno župniki ostajajo, kaplani pa se vrstijo. Pri nas je

obratno: jaz ostajam, zdaj imam že tretjeja župnika v štirih letih. Delo v dolini smo septembra 1978 razdelili med tri duhovnike in ta sprememba (župnikov) mene kaj malo prizadene.

Imam pet podružnic in šest molitvenih središč. Glavna podružnica je prav ob izlivu Luangwe v Zambezi. Imenovala se je Feira. Zvenelo je preveč tuje in sedaj je tudi ona Luangwa kot izlivajoča se reka. Leta 1978 je prihajalo manj kot sto ljudi k maši, sedaj nad 200. Tam sem namreč začel s sekcijami in so se obnele. Pri drugi podružnici mašujem še pod drevesom. Lusaka ne odobrava gradnje novih cerkev. Katoliških družin je več kot v sami Feiri, toda zbira se jih manj. Zakaj? Sekcije še niso prodrle. Vendar se šajajo še kar lepo.

Tretja podružnica je doživela pravi čudež: ljudje so si zgradili lastno cerkev, sicer iz hlodov in trave, vendar lastno delo. Rim ceni to bolj kot najlepšo cerkev, ki bi jo zgradili »tujci«. In ima prav. Prejšnjo nedeljo sem v njej prvič maševal. To je res družinsko srečanje. Smo eno. Na takem temelju je lahko graditi pravo krščanstvo.

Sama postojanka Kapoche je doživela neverjeten razvoj. Nedelniki so se podvojili. Prej sem moral voditi vse sam: molitve, petje, branje. Kako je bilo utrudljivo, razumem šele sedaj, ko vse vodijo drugi. Skoraj sem v zadregi, ker imam dva zbora. Eni me silijo, da bi ju zlil v enega, jaz pa čakam, da sami pridejo do tega. In smo na dobri poti k temu.

Preostaja vzhodna podružnica Janiro, najbolj neprijetna, ker je ob deževju odrezana od glavne ceste. Je pa podružnica, ki utegne biti največjega pomena, ker prav skozi njo se pride do tiste fantastične planirane večmilijonske farme.

Kot zaključek: zadnje leto je bilo res blagoslovljeno. Hvala Bogu in misijonskemu zaledju, ki me tako lepo podpira z molitvijo, žrtvijo in s svojimi prispevki. Priložnosti za kraljestvo božje so tukaj imenitne. Da nas je misijonarjev več in da smo res misijonarji!

OKNO V DANAŠNJI SVET

Podelitev letošnje Nobelove nagrade za mir

Letos je ta nagrada šla v Argentino, kjer jo je prejel kipar in bivši univerzitetni profesor za skulpturo v Buenos Airesu 49-letni Adolfo Perez Esquivel, oče 4 otrok. Od leta 1974 je tajnik ustanove »Paz y justicia« (Mir in pravica) ter se ves čas zavzema za človekove pravice tako v Argentini kot drugod po svetu. Pod sedanjo vojaško vlado je bil od leta 1977 do 1978 v zaporu, ne da bi bil obtožen kakih posebnih prestopkov.

Komisija za podelitev letošnje Nobelove mirovne nagrade — 180 milijonov lir — je svojo odločitev takole utemeljila: »Ustanova »Paz y justicia«, ki jo vodi Perez Esquivel, izhaja iz krščanskega gledanja na življenje. Glavni namen gibanja je podpirati akcijo za človečanske pravice, kar vključuje tudi ekonomske in družbene probleme. Čeprav argentinski državljani, pripelja s svojim delovanjem k reševanju družbenih in političnih problemov tudi v drugih deželah, zlasti v Latinski Ameriki, kjer prav ti nereseni problemi dostikrat vodijo k nasilju.«

Letos je bilo predloženih za Nobelovo nagrado za mir 71 kandidatov: 57 oseb in 14 ustanov. Med njimi so bili tudi papež Janez Pavel II., severnoameriški predsednik Carter, britanski zunanji minister lord Carrington in voditelj afriške države Zimbabve Mugabe. Perez Esquivela sta predlagali za mirovno nagrado Betty Williams in Mairead Corrigan, ki sta ustanovili gibanje »Peace people«, katero se trudi za pomiritev Sev. Irske ter sta leta 1976 prav zato tudi prejeli Nobelovo nagrado za mir.

Ekumensko potovanje kardinala Königa

Na čelu 29-članskega odposlanstva ustanove »Pro Oriente« je dunajski kardinal Franz König nedavno obiskal voditelje treh krščanskih Cerkev v Sovjetski zvezi ter se z njimi razgovarjal. Potovanje, ki je trajalo 11 dni, je imelo ekumenski značaj, zato ni prišlo do nobenih uradnih stikov z državnimi oblastmi.

Delegacija »Pro Oriente« se je najprej sešla v Moskvi in Zagorsku z vodstvom ruske pravoslavne Cerkev. Pri tem srečanju je bilo opaziti po besedah kardinala Königa »veliko previdnost« s strani ruskih cerkvenih dostojanstvenikov. Zelo pristrčno

pa sta odposlanstvo sprejela patriarh armenske apostolske Cerkev katolikos Vasgen ter patriarh georgijske pravoslavne Cerkev Ilja II. v Tiflisu. Ta je eden šestih predsednikov Svetovnega sveta Cerkev.

Ob povratku na Dunaj je kardinal König dal značilno izjavo o Sovjetski zvezi: »Obžalujem, da se tako velika dežela s tako priklupnim prebivalstvom ne more dokopati do resnične verske strpnosti.«

Samo še en katoliški škof v Romuniji

Po smrti romunskega škofa Aarona Martona, ki je umrl v starosti 84 let 29. septembra v Albi Julii, ima rimskokatoliška Cerkev v Romuniji samo še enega aktivnega škofa, 71-letnega Antada Jakoba, ki je nasledil umrlega škofa Martona. Vse druge škofije: Bukarešta, Jassy, Satu Mare in Temišvar so že dolgo časa brez škofa. V Romuniji je bilo ob prihodu komunistov na oblast 1,3 milijona katoličanov zahodnega obreda ter 1,5 milijona vernikov vzhodnega obreda. Ti so bili leta 1948 z zakonom nasilno priključeni romunski pravoslavni Cerkvi.

Umrli škof Marton je bil imenovan za škofa v Albi Julii leta 1938. Pod komunističnim režimom je več let prebil v zaporu, nato pa je moral živeti v hišnem priporu. Ta se je zanj končal šele leta 1967. Škof Marton je bil velik domoljub, a istočasno ves čas zelo odločen do sedanjih oblasti ter je vztrajno odklanjal vsako sodelovanje z njimi na škodo Cerkev.

KRATKE NOVICE

■ V Rimu je v 80. letu starosti umrl Luigi Longo, komunist od prvega začetka italijanske partije. Za časa španske državljanske vojne je bil generalni inšpektor mednarodnih rdečih brigad, po padcu fašizma je kot komandant »Gallo« načeloval partizanskim skupinam v severni Italiji ter dal ukaz za usmritev Mussolinija, leta 1964 pa je po smrti Togliattija postal glavni tajnik PCI. Na tem mestu je ostal do 1972, ko ga je nasledil Berlinguer.

■ »Tribuna«, ideološki tednik češkoslovaške partije je ostro napadel papeža Janeza Pavla II., češ da uvaja v Cerkev bojoviti katolicizem in poskuša politizirati vero s tem, da smatra brezboštvo za duhovno kugo in rak na človekovi duši.

Obsodbe vredno ravnanje šolskih oblasti

Goriški šolski odbor, ki so v njem zastopane vse kulturne, šolske, upravne in politične sile Slovencev na Goriškem, se je sestel na seji 14. oktobra t. l., da razpravlja o raznih zadevah, ki se tičejo slovenskih šol na Goriškem. Navzoča sta bila tudi prof. Samo Pahor kot zastopnik deželnega sindikata za slovenske šole in Marija Ferletič kot pokrajinska odbornica za kulturo in šolstvo.

SOLA V RONKAH

Odbor je predvsem obsodil zadnjo sramotilno akcijo, ki jo šovinistični nestrpnosti uganjajo s packanjem poslopij slovenskih šol v Gorici. Oživljanje nekdanjih fašističnih gesel priča, odkod so ti »ponočni« jaki in kakšna je njih kultura.

Potem se je odbor ustavil ob problemu slovenske šole v Ronkah. V tej občini so pod zaveznisko upravo leta 1945 odprli osnovno šolo s slovenskim učnim jezikom, ki je potem delovala tudi, ko so se naši kraji vrnili pod upravo italijanske republike do leta 1957. Tega leta so šolo zaprli zaradi premajhnega števila vpisanih otrok. Učno moč so premestili v Steverjan, otroke, ki so ostali zvesti slovenski šoli, so pa začeli voziti v Doberdob. Sprva so prevozne stroške plačevali starši sami, pozneje je priskočila na pomoč občina.

Predlanskim so v Ronkah odprli nov otroški vrtec za slovenske otroke. Ti so sedaj odrasli in sedem jih je, ki so se vpisali v prvi razred. Občinska uprava v Ronkah je že zagotovila potrebne prostore in vse ostalo, da bi se pouk v novem razredu lahko začel. Toda v ta namen je potrebno dovoljenje za ministrstva v Rimu, da se znova odpre šola, ki je že bila. Tu se je nekje zataknilo. Starši so že protestirali, razne organizacije tudi. Vendar vse brez uspeha.

Šolski odbor je zadevo pretresel in ugotovil, da je po zakonih določil šolska oblast dolžna odpreti novo šolo, ker je zadostno število vpisanih otrok in ker v bližini ni nobene ustrezne slovenske šole. Zato je mnenja, da je postopanje šolskih oblasti protizakonito. Vsled tega odločno protestira zoper zaviranje ponovnega odprtja šole v Ronkah za slovenske otroke in si pridruže pravico, da se bori z vsemi postavnimi sredstvi zoper kršenje pravic slovenskih staršev v Ronkah in Trziku.

OSNOVNE SOLE V GORICI

Šolski odbor je nadalje razpravljal o stanju na slovenskih osnovnih šolah v Gorici. Z veseljem je vzel na znanje, da je število vpisanih otrok v prvi razred doseglo rekordno število. Posebno je poročilo število vpisanih otrok na osnovni šoli v ul. Vittorio Veneto; vpisalo se je 26 otrok. Kadar število vpisanih otrok presega 25, se po zakonu mora razred razpoloviti. Starši otrok v I. razredu osnovne šole v ul. V. Veneto so že naslovili prošnjo na oblast, naj se razred razpolovi, kot predpisuje zakon, in se odpre še ena paralelka. Toda na začudenje vseh se to še vedno ni zgodilo zaradi ovir s strani didaktičnega ravnatelja, ki bi se moral držati tega, kar predpisuje zakon, in ne svojega osebnega mnenja. Vsled tega je odbor sklenil, da podpre zahteve staršev, naj se zakon izpolnjuje. V ta namen bo šla intervencija na pristojne oblasti. Če ta ne bo uspela, bo odbor na prihodnji seji sklepal o nadaljnjih korakih tako glede šole v Ronkah kot glede šole v ul. V. Veneto.

Z GORIŠKEGA

Sovodnje

Seja krajevne sekcije SSK. Člani sekcije so se sestali skupno s svetovalci, izvoljenimi v občinski svet z namenom, da bi

razpravljali o raznih perečih zadevah sovdenskih občin. Dotaknili so se zlasti zadnje seje občinskega sveta. Med drugim je bilo govora o poimenovanju tistih ulic, ki so s strani pristojnih organov že odobrene; dalje o občinskem regulacijskem načrtu, ki ga je deželna uprava vrnila z raznimi pripombami; o prevozu šoloobveznih otrok in nakupu šolskega avtobusa; o natečaju za še enega občinskega delavca.

Člani sekcije so svojim svetovalcem naročili, naj pri občinski upravi preverijo možnost vključiti v regulacijski načrt tudi prostor za kulturni center in kanalizacijo v Rupi. Kar se tiče nabave šolskega avtobusa in namestitve še enega občinskega delavca so navzoči ugotovili, da so svetovalci SSK zadnjo mandatno dobo stalno na to opozarjali in tako konstruktivno vršili svojo vlogo opozicije, uporabivši vsako priložnost, ki je bila za to primerna.

Na sestanku se je tudi razpravljalo o izidu pokrajinskih in občinskih volitev ter o zadevi odborov v Gorici in Krmini. Člani sekcije so bili mnenja, da je bilo pravilno, ko je SSK stopila v nove odbore. Bil bi nespametno, da bi prešli v opozicijo v trenutku, ko so Slovenci, ki kandidirajo na listah PCI in PSI, doživeli tako silen osip, saj so izgubili kar 4 predstavnike, tri v Gorici in enega v Krmini. Navzoči so tudi obsodili nedoslednost PSI, ki na volitvah išče slovenske glasove, potem pa se protivi vstopu Slovencev v upravne odbore. Zato so se strinjali iz izjavo, ki jo je načelnik skupine SSK s tem v zvezi podal v sovdenskem občinskem svetu ob izvolitvi novega župana in odbora. To ni bil nikak »skrajno polemičen nastop« zastopnika SSK do drugih strank, kot je ob tisti priložnosti zapisal »Primorski dnevnik«, ampak vsem znana resnica.

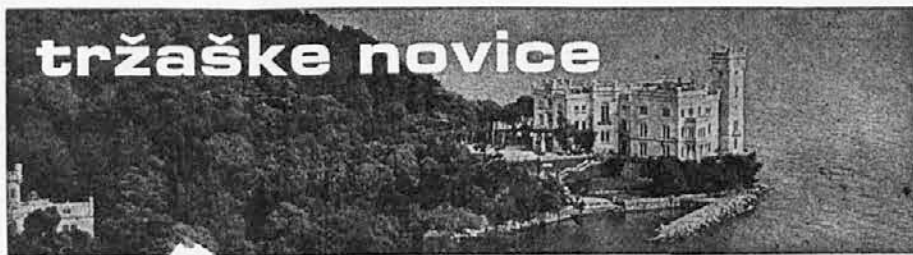
Na koncu seje so se člani sekcije dogovorili, naj bi sekcija vsako leto pripravila praznik oz. srečanje, združeno z razvedrilom za člane in somišljeniki. Prvi tak praznik naj bi bil sredi prihodnjega meseca. Končno je bil določen spomenik v občini, kjer bo zastopstvo SSK 1. novembra položilo svoj venec.

Politično delovanje na Tržaškem

Kljub nekaterim premikom ostaja politični položaj na Tržaškem še naprej zapleten in protisloven. Najvplivnejše politične sile še vedno govorijo navadnemu človeku nerazumljiv jezik, četudi so popravile svoja stališča do nekaterih problemov, ki že nekaj let razdvajajo prebivalstvo.

V mislih imamo Osimske sporazume, ki vključujejo tudi načrt o uresničitvi skupne proste industrijske cone na Krasu ter obvezo italijanske države, da zagotovi slovenski narodni manjšini največjo možno zaščito v skladu z ustavo in mednarodnimi obveznostmi.

V Osimskem sporazumu je namreč rečeno, da bosta Italija in Jugoslavija ohranili raven zaščite, ki jo je za italijansko in slovensko manjšino predvideval Posebni londonski statut iz leta 1954. V tem času od podpisa sporazuma (10. novembra 1975) je bila pri predsedstvu vlade v Rimu imenovana posebna komisija za pripravo predlogov glede vsebine globalne zaščite slovenske manjšine, ki se je z večjimi ali manjšimi presledki sestajala tri leta. S kakšnim rezultatom, ni sicer še povsem znano, vendar iz krogov, ki od bližje sledijo delu omenjene komisije, se je zvedelo, da je bilanca zelo skromna. V bistvu odraža stališče rimske vlade, ki si globalno zaščito zamišlja kot zakonsko potrditev tega, kar Slovenci že imamo, o kakih bistvenih dopolnilih pa ni govora.

tržaške novice

Za enakopravnost slovenščine v rajonskem svetu pri Sv. Jakobu

Predsednik rajonskega sveta pri Sv. Jakobu v Trstu je v zvezi s problemom javnih parkov dal tiskati lepak v italijanščini in slovenščini. Proti temu pa so nastopili svetovalci Liste za Trst in DC. O tem je bil govor na seji sosveta v četrtek 24. oktobra. Sekcija SSK za Sv. Jakob je zavzela jasno in odločno stališče v prid uporabe slovenščine.

Obnovljeno delovanje organov Slovenske skupnosti

Z oktobrom se je obnovilo redno delovanje političnih strank, med temi tudi Slovenske skupnosti. V začetku tega meseca je tako zasedal pokrajinski svet SSK v Trstu, ki ga je izvršni strankin odbor seznanil s trenutnim političnim položajem, s posebnim ozirom na doseženi sporazum med strankami ustavnega loka za upravljanje province in h kateremu je pristopila tudi Slovenska skupnost ter prevzela efektivno odborništvo za kmetijstvo, vprašanja slovenske manjšine in stike z okoliškimi občinami ter Kraško gorsko skupnostjo. Po izčrpnih razpravi je svet potrdil sporazum na pokrajini, ki bo lahko obrodil pozitivne sadove, če se bo lojalno izvajal tudi kar zadeva slovensko problematiko.

Z delovanjem so pričele tudi strokovne komisije, med temi zlasti šolska (ki je pripravila gradivo za srečanje s prefektom dr. Marrosum), pravno-upravna, gospodarsko-socialna, za javna občila in za ženska vprašanja. Komisije so operativno avtonomne, zato so povsem proste, da se sestajajo in proučujejo pristojna vprašanja.

Minuli torek je imel redno sejo izvršni odbor SSK, ki je med drugim razpravljal o upravnih in finančnih problemih, povezanih z delovanjem edine slovenske poli-

tične organizacije v zamejstvu, katere delovanje je v korist celotne naše narodnostne skupnosti in njenih ustanov. Zato bi bilo v škodo celotne manjšine, če bi bilo treba zaradi tega po sili razmer omejiti njene nastope in delovanje.

Zaradi pomanjkljivega poročanja zamejskega tiska želi izvršni odbor SSK informirati, da so se njeni predstavniki konec prejšnjega tedna udeležili treh nadvse pomembnih manifestacij, in sicer tabora korških Slovencev ob obletnici plebiscita, odkritja obnovljenega križvega pota in spominske plošče na čast duhovnikov Čedermacev v Plešičih v Beneški Sloveniji ter javnega posveta na Trbižu o nameravani ustanovitvi naravnega parka v Kanalski dolini.

Misijska nedelja v Marijinem domu v ul. Risorta

Kljub slabemu vremenu se je v nedeljo 19. oktobra dvorana kar hitro napolnila. Obložene mize z dobrotami so vabile za nakup srečk. In lov za srečo se je pričel takoj in se nadaljeval med odmori.

Kot prva resna točka je bila poslanica Janeza Pavla II. za misijsko nedeljo, ki jo je prebrala ena izmed odbornic; mi vsi pa jo lahko še in še prebiramo v brošuri »Misijska nedelja 1980«.

Zatem je bila na sporedu igrice »Marjanka«. Pripravila jo je mladina od Sv. Jakoba. Na odru se je zbral precejšnje število mladih, s svežimi obrazi in z blestečimi očmi, ki starejše že na prvi pogled razvesele. V kratki igrici so prikazali dvojni misijon: v tuji deželi in v družini.

Vsem mladim igralcem, ki so nas s svojimi lepo odigranimi vlogami razveselili, kličemo: Mladina od Sv. Jakoba! Le tako naprej, saj ste s svojim nastopom razveselili toliko ljudi!

Gospe prof. Dini Slama-Pahor, ki je igrico sama spisala in naučila mlade igralce tako lepega nastopa, iskrena hvala za trud in požrtvovalnost. - Udeleženka

Slovo in zahvala

Ob koncu septembra se je od župnije sv. Jakoba v Trstu in od Sentjakobčanov poslovil g. Jože Prešeren.

Več kot tri leta se je žrtvoval za Slovence pri Sv. Jakobu, nas spodbujal, nas duhovno vodil ter nam dajal smernice za delo.

Na pomoč nam je priskočil, ko smo bili v najhujši stiski — ko smo bili več kot pol leta brez slovenskega duhovnika in ko nam ni nihče mogel ali hotel pomagati. Ves čas je skrbel za naš Dom v ul. Concordia in si prizadeval za narodno in versko rast naših ljudi.

V imenu vseh se mu za njegov trud, delo in požrtvovalnost prav prisrčno zahvalujemo.

Sentjakobčani

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Rimska kronika

V nedeljo 12. oktobra se je v Vatikanu zbralo kar 150 slovenskih družin, ki so prišle v Rim na mednarodno praznovanje Dneva družine.

Od 6. do 10. oktobra je bil v Rimu mednarodni kongres na papeški univerzi Urbaniani. Zbralo se je okrog 200 univerzitetnih profesorjev in izvedencev, ki so razpravljali o »Evangelizaciji in ateizmu«. Med njimi so bili štirje Slovenci: dr. Anton Stres, profesor na ljubljanski teološki fakulteti, dr. Janez Vodopivec, p. Bruno Korosak in Maksimilijan Jezernik, profesorji na Urbaniani.

Vittorio Peri, ki je sodelavec v papeški knjižnici v Vatikanu, je objavil v »L'Osservatore Romano« daljše poročilo o doktorski tezi dr. Angela Kračine, kjer prikazuje važnost slovenščine pri dušnem pastirstvu Beneških Slovencev. Članek je toliko bolj zanimiv, ker objavlja fotografijo celovškega rokopa s slovenskim očenašem, zdravo Marijo in vero. Dr. Kračina je bil rimski študent in je stanoval v Sloveniku.

Italijanski znanstvenik Angelo Tamborra je objavil v »Storia Politica« zanimiv članek »Ciril-Metodova ideja v Evropi v 19.-20. stoletju«. Njegova dokumentacija se opira precej na spise Fr. Grivca, profesorja teološke fakultete v Ljubljani in na spise »Jernej Kopitar v Rimu (1842-1843)« in »Slovenska politika Gregorija XVI.«.

Bralci pišejo

Kaj pravite?

Ljubljansko »Delo« je 18. septembra objavilo daljši članek Vlada Stambergerja, v katerem se spotika nad trditvijo prof. dr. Perka v Dragi 80, da je verni človek v Sloveniji drugorazredni državljani, da je vernik na nekih področjih nezaželen ali popolnoma onemogočen in da je v tem velika razlika med ustavnimi načeli in družbeno prakso. Stamberger pravi, da zgolj iz naslova verovanja ali ateizma nihče nima — in ne more imeti — posebnih pravic v družbi.

Pa poglejmo nekaj primerov drugorazrednosti, ki naj bi bila »enakopravnost«! Pred približno 5 leti se je zatekel v Italijo učiteljski abiturient, ki je 4 leta zaman čakal na imenovanje, dobil pa ga je tovariš, ki je maturiral zadnje leto. Obiskoval je nedeljsko mašo, drugače pa se ni nikjer udeleževal. Za brezversko vzgojo mladine pa mora biti zgrajen komunizem.

Isto leto je predsedal z ljubljanske univerze na tržaško visokošolce, ki je bil vpisan na inženirski fakulteti, pa ni mogel v enem letu napraviti niti enega izpita, čeprav je bil prej odličnjak. Na tržaški univerzi pa je v petih letih diplomiral z najboljšo oceno in je bil vedno med prvimi, in to v jeziku, ki ga prej ni poznal.

Podobna usoda je doletela dva ekonomista in druge. Da, celo v srednji šoli so ponekod prvo in drugorazredni dijaki. Letos je neki dijak vprašal svojega součenca inštruktorja: »Kako je to, da daješ lekcije, sam pa ne izdelas?« To so v nebo vpilo krivice.

Poznam pa še drug primer take »enakopravnosti« v Sloveniji. Nekdo ima tam plačanih 17 let pokojninskega zavarovanja, a so mu pokojnino doslej vedno odbili. V zadnjem dopisu so se sklicevali na poročilo SKGZ v Trstu. Na izrecno zahtevo prizadele osebe, ki je zagrozila celo s sodnijo, če ne izve za vsebino, je uradnica z vidnim obotavljanjem izvlekla iz predala prepis in prebrala, da je stranka begunka, ki se niti v Trstu ni približala njihovim organizacijam, in ji svetovala, naj vložijo priziv, ki pa bi bil uspešen le, če bi se prej vpisala v partijo, kot je to storil nekdo drugi v istem položaju, a s precej manj leti službe, a že prejema njihovo pokojnino.

Zato mlati Vlado Stamberger prazno slamo, ko govori o enakopravnosti vernih in komunistov v Sloveniji.

M. P., Trst

IZ KANALSKE DOLINE

Naravni park na trbiškem ozemlju — da ali ne?

Tak je bil naslov okrogle mize, ki je bila 10. oktobra na Trbižu v organizaciji Zveze neposrednih obdelovalcev zemlje. Okrogle mize se je udeležil tudi podtajnik rimske vlade Pisoni, vodil pa jo je sen. Beorchia. Slo je za zelo pereče vprašanje, ki nemalo razburja duhove v Kanalski dolini.

V senatu je bil namreč predložen zakonski predlog, ki ustanavlja vrsto naravnih parkov na celotnem državnem ozemlju. Eden med njimi naj bi bil tudi na celotnem ozemlju Kanalske doline. Ker predvideva zakonski predlog z nastankom naravnega parka tudi razlastitve, omejitve pri posevkih in lastnini zemljišč, je jasno, da je prišlo do velikega odpora pri prizadelem prebivalstvu.

Posebej odločno odklanjajo zakon upravičenci servitutnih pravic. Teh je v Kanalski dolini nad 700. Ko bi bil omenjeni zakonski predlog izglasovan, bi ti lastniki servitutnih pravic (do sečnje lesa) bili res trdo prizadeti.

Ob omenjeni okrogli mizi so prišla v nabito polni dvorani na dan vsa vprašanja, ki tarejo Kanalsko dolino, to je gradnja avtoceste, železnice, pomanjkanje turističnih objektov itd. Odgovor naravnemu parku je bil zelo jasn: domačini ga nočejo, ker bi prizadel njihove pravice, njihove ekonomske in socialne koristi. V diskusijo je poseglo mnogo ljudi. Od prisotnih deželnih svetovalcev sta spregovorila Ermano in dr. Stoka.

Dr. Stoka je predvsem izrazil zaskrbljenost nad razlaščenji, nad bodočimi pravicami sečnje gozdov, ako bi ta zakon postal realnost. Dodal je še, da so se tržaški Slovenci uprli zakonskemu onusku poslance Belcija, ki je hotel iz Krasa napraviti neke vrste rezervat. Dejal je še, da bo v deželnem svetu skrbno sledil problemu trbiškega naravnega parka in vložil vse svoje sile, da se prepreči izglasovanje zakona, ki bi bil krajevnemu prebivalstvu v veliko škodo.

Strežniki naših župnij iz goriške nadškofije ob od potresa v letu 1976 zelo prizadeti župni cerkvi Marije Vnebovzete v Ravenci (Rezija) 8. septembra letos

Sestel se je pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Gorici

Pretekli teden se je sestel pokrajinski svet Slovenske skupnosti na Goriškem. V glavnem je bilo govora o poteku in zaključku pogajanj za sestavo odborov na goriški provinci, občini in v Krmini. Kot znano je v vseh treh odborih Slovenska skupnost zasedla po eno odborniško mesto in s tem dokazala, da je živa in edina slovenska politična organizacija na Goriškem, ki predstavlja Slovence v teh tako važnih upravnih telesih.

Pogajanja so bila dolgotrajna in mučna; zato pa vsa čast slovenski delegaciji, ki jo je v glavnem vodil pokrajinski tajnik Marjan Terpin, da se je znala s potrpežljivostjo uveljaviti in doseči tak uspeh. To je zlasti še pomembno, ko so slovenski levčarji v svojih italijanskih strankah tako žalostno nazadovali in praktično izgubili s politične pozornice.

Govora je bilo tudi o bližnjem deželnem stranknem kongresu. Svet je imenoval goriške kandidate. Razprava je bila vse-skozi živahna, saj so vanjo posegli domala vsi prisotni. In to znova priča o demokratičnosti in kolegialnosti te naše zamejske politične stranke.

Misijska nedelja v Gorici

Misijsko nedeljo je letos obogatila prisotnost misijonarja Stanka Pavlina. Pred mesecem dni je prišel domov na počitnice. Najprej je šel v rodni Grgar, kjer ima še bližnje sorodnike. V tem času je obiskal številne župnije in koprski škofiji. V soboto se je vrnil v Gorico in zvečer ob 18.30 vodil uro molitve za misijone pri Sv. Ivanu; sledila je koncelebrirana maša, ki jo je vodil isti misijonar. Naslednji dan v nedeljo je maševal in pridigal pri maši na Travniku ob 9. uri, nato je šel na Placuto, da je tudi tamkajšnjim vernikom med mašo govoril o svojem delu v Hongkongu.

Morda bomo g. misijonarja imeli med sabo tudi prihodnjo nedeljo, ko bo v Katoliškem domu misijska prireditev.

Občni zbor društva SMReKK

V nedeljo 19. oktobra je imel SMReKK v mali dvorani Katoliškega doma svoj občni zbor, ki so se ga člani polnoštevilno udeležili. Za uvod je dosedanj predsednik SMReKKa podal izčrpano poročilo, v katerem je predvsem poudaril cilje, ki smo si jih zastavili: povezovanje mladine, ki deluje po raznih organizacijah, predvsem pa zbiranje, oziroma združevanje tistih, ki bi si drugače iskali družbe v italijanskih krogih.

Predsednikovemu poročilu je sledila zanimiva debata, v kateri so prišli do besede domala vsi udeleženci. Govora je bilo

zlasti o načinu delovanja, o napakah, ki smo jih v pretekli sezoni kot novoustanovljeno društvo neizbežno naredili in, seveda, o naših uspehih.

Po diskusiji je stari odbor prejel razrešnico, čemur so sledile volitve novega vodstva. Za predsednika je bil potrjen Goran Rustja, novi tajnik bo Marko Bukovec, za blagajnika pa je bil potrjen Simon Makuc. - M.B.R.

»Gen Verde« v Gorici

Znani ansambel »Gen Verde« je nastopil v Gorici v veliki dvorani na Telovadnem trgu preteklo soboto in nedeljo. Udeležba je bila oba večera zelo dobra, prišlo je okrog 3.000 ljudi; veliko je bilo mladih, saj je taka glasba najbolj primerna zanje. Članice glasbene skupine so izvajale svoj mednarodni program pesmi in glasbe, ki človeka dviga k duhovnim vrednotam. Te ga danes močno potrebujemo.

Števerjan

Vodovod. Deželni odbor je števerjanski občini odobril 160 milijonov podpore in 125 milijonov posojila zato, da se v Pevni postavi nova črpalka za občinski vodovod. S tem bo števerjanski vodovod avtonomen in bi v prihodnje ne smelo manjkati vode, dokler je ne zmanjka v Soči.

Spomenik dr. Andreju Budalu v Novi Gorici

V nedeljo 12. oktobra so v Novi Gorici odkrili spomenik dr. Andreju Budalu, ki se je tako pridružil vrsti spomenikov slovenskih kulturnih ustvarjalcev v Erjavčevem drevoredu. Doprni kip je delo Novegana Nemca, oskrbel pa ga je Klub starih goriških študentov. Spomenik je odkril Budalov sin dr. Gojmir; navzoča je bila tudi hči prof. Breda. Pozdravno besedo je imel sedanji predsednik Kluba dr. Zvonimir Luznik, slavnostni govor pa dr. Filibert Benedetič. Pri kulturnem delu programa sta sodelovali obe štandreski prosvetni društvi, eno z zborom »O. Zupančič«, drugo z dvema recitatorkama, Majdo Paulin in Vando Srebotnjak.

Dr. Andrej Budal je bil doma iz Štandreža in se je v življenju udeleževal kot prevajalec, esejist, literarni kritik in profesor. Njemu je tudi posvečen eden kulturnih domov v Štandrežu.

DEKLIŠKI ZBOR - DEVIN

prireja v nedeljo 26. oktobra ob 17. uri v prostorih bivšega otroškega vrtca v Devinu

KONCERT

Sovodenskega noteta s sodelovanjem Dekliškega zbora - Devin

Vstop prost! Vabljeni!

Začetek nove gledališke sezone v Gorici

Ceprav je položaj ustanove vse prej kot rožnat, je SSG iz Trsta uspešno začelo svojo 36. sezono po nasilni prekinitvi v vojnem času.

V Gorici smo imeli prvo abonmajsko predstavo 16. oktobra v Katoliškem domu. SSG iz Trsta nam je prikazalo Pirandellovo komedijo v treh dejanjih Človek, zverina in čednost (L'uomo, la bestia e la virtù). Čeprav je to delo nastalo v začetku tega stoletja, je še zelo sodobno. Take tipe, kot nastopajo v igri, srečujemo namreč še dandanes, ne samo na italijanskem jugu, ampak povsod, tudi pri nas.

Kot v vseh Pirandellovih delih tudi v tej igri avtor išče, kje je resnica, kdo je čednost, kdo zverinski, kdo pa človek. Nazadnje prepusti gledalcu, naj sam spozna in presodi, kdo je kdo. Sicer pa nam pokaže, kako so meje čednosti, zverinstva in čednosti zelo medle. Saj je vse relativno. Na koncu predstave bi pravzaprav lahko rekli, da prave čednosti in čednostni ni, pa tudi samega zverinstva ne. Saj je človek, to skrivnostno bitje, zmes vseh teh treh elementov. Seveda nam Pirandello vse to prikaže v tragi-komični luči, ki pa ostane zmeraj taka. Nikdar ne pride v golo komičnost ali v strogo tragičnost.

Vsekakor je ta predstava vsestransko uspešna. Delo je režiral nam že zelo znani režiser Mario Uršič. Pred leti je prav tako navdušil z režijo Pirandellovega dela »Le premisli, Giacchino!« Uršič je režiral z veliko rahlostnostjo in tako lahkotnostjo, da je imela igra hiter tempo.

Vlogo protagonistov je režiser podelil

Silviju Kobalu, ki je zelo dobro prikazal prof. Paulina. Ta je človek poln čednosti, a ima tudi obilico napak. Je pač samoljubljen, sebičen, gre mu namreč predvsem za svojo čast. Čednostna ženska, gospa Perella, je bila Lidija Kozlovič. Tudi ona je doživeto prikazala varano žensko, ki pa ni taka »nedolžna golobica«, kakor zgleda. Vse skupaj pa je popestril Anton Petje v vlogi mornarja Perella, ki odkrito vara svojo ženo. Predstavil nam je res simpatično-komično zverinskega človeka, ki pa se nam ob koncu igre skoro zasmili. Ne vemo namreč, ali je bolj zverinski on, ki se pač na videz tako obnaša, ali pa vsi ostali, ki ga na zelo prefinjen način še bolj prevarajo. Bogdana Bratuž je ustvarila pristrčen lik služkinje Grazie in s tem pripomogla k uspehu predstave. Seveda so še vsi ostali igralci (Livij Bogatec - doktor Nino Pulejo; Adrijan Rustja - gospod Totò, lekarnar; Zlata Radoškova - Rosaria, guvernant; Alojz Milič - mornar) dodali svoj delež, da je predstava dobro uspela. Primerne kostume je izdelala Marija Vidau. Sceno, ki je živo spominjala na južnjaške hiše, je pripravil tržaški slikar Marjan Kravos.

Gledalci so z zanimanjem sledili predstavi in jo pristrčno sprejeli. Zelo razveseljivo je tudi to, da je bilo na tem prvem letošnjem gledališkem srečanju veliko mladih, ki so napolnili balkon in bili bolj obzirni in mirni kot po navadi. Tisti, ki obiskujejo licej in učiteljske, so imeli tudi lepo priložnost, da so se srečali v šoli z režiserjem in glavnim igralcem. Iva K.

V nedeljo 26. oktobra ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

misijonska prireditev

z igro in srečolovom. Nastopili bodo igralci iz Števerjana z ljudsko igro Janeza Jalna v treh dejanjih

»S R E N J A«

Ker gre vse v korist misijonov, bo vstop prost. Srečke se bodo prodale pred igro in med odmori. Vabimo vse prijatelje misijonov in vse ljubitelje pristnih slovenskih iger, da se prireditve udeležijo.

Pomoč potresencem v Alžiru

Goriški nadškof, kot ostali škofje v Italiji, poziva vernike, naj v nedeljo 26. oktobra velikodušno darujejo za pomoč potresencem v Alžiriji. Nabrana pomoč bo izročena italijanski Caritas, ki že pomaga prizadetemu prebivalstvu v Alžiru.

Tudi tržaški škof Bellomi je pozval svoje vernike, naj priskočijo na pomoč potresencem v Alžiriji. Pomoč sprejema tudi tržaški škofijski urad.

Podgora

Med raznimi cerkvenimi in drugimi prosvetnimi dogajanji, ki jih vsako leto pripravlja podgorska župnija, je tudi srečolov na misijonsko nedeljo. Letos je bil izredno bogat, ker so farani kar tekmovali, kdo bi bolj radodarno prispeval za njegov dober uspeh.

Lahko si videl v novi dvorani, ki jo je dušni pastir dokončno uredil, okusno razstavljene najbolj različne predmete, od čevljev do oblačil, rjuh in prtov, od slaščic do vsakovrstnih jestvin, steklenic vina in likerjev, od stenskih in namizne ure do okrasnih predmetov in kuhinjskih potrebščin. Bilo je na voljo tudi otroško kolo in fotografski aparat.

Srečke so bile zelo poceni in nihče ni ostal razočaran, ker je vsakdo lahko nekaj dobil. Tudi okusni štrukli so se mogli kupiti. Pri prispevkih za srečolov so velikodušno prispevali podgorska tovarna in nekateri dobrotniki iz Gorice, katerim naj gre naša topla zahvala.

Misijska zavest je močno ukoreninjena v našem ljudstvu, ki vselej rado prispeva ter nudi svojo molitev in trpljenje v pomoč tistim, ki so posvetili svoje življenje za oznanjevanje Kristusovega evangelija.

Na Britofu v Števerjanu se ne sliši več radio Trst A

Na Britofu v Števerjanu, to je v hišah okrog cerkve že od 8. avgusta t.l. ni več mogoče slišati radijskih oddaj iz Trsta in ne drugih krajevnih postaj, ker so privatno radijsko oddajo »Gorizia Uno« tako ojačili, da sedaj preglasi vse ostale postaje. Prizadeči poslušalci smo se obrnili s pritožbo na vodstvo postaje »Gorizia Uno«, obrnili smo se na tržaško državno radijsko postajo. Iz Trsta so prišli in ugotovili, da je to res, potem je pa vse ostalo pri starem. Privatna postaja »Gorizia Uno« se na vse pritožbe le posmeje. Njene oddaje motijo tudi zvočnike pri bogoslužju v cerkvi. Ali res ni oblasti, ki bi mogla ukazati vodstvu radia »Gorizia Uno«, da bi se vrnilo v prejšnje meje, ko smo na Britofu lahko slišali Trst A in je tudi v cerkvi bilo manj motenj? Sedaj omenjena postaja moti tudi sprejemanje televizijskih programov.

Števerjanski Britovec

Ljubljanska TV

Spored od 26. okt. do 1. nov. 1980

Nedelja: 14.55 Planina Tatra. 16.00 Rokomet Kolinska Slovan - Crvenka. 17.35 Službeni položaj, jugosl. film. 20.00 Ščuke pa ni, ščuke pa ne. 21.00 Dokumentarna oddaja. 21.55 Zabavna glasbena oddaja.

Ponedeljek: 17.25 Minigodi v glasbeni deželi. 17.35 Delaj z glavo. 20.00 Otočani, drama. 21.05 Ali se med seboj dovolj poznamo?

Torek: 17.25 Dimnikarček se potepa po svetu. 17.35 Poletavček. 18.05 Artiče 80. 18.40 Po sledeh napredka. 20.00 Mlajša sestra Belorusija. 21.05 Kempowski in kompanija. 22.55 Balet.

Sreda: 17.35 Ankine risbe. 17.50 Rubens. 18.15 Mladi sarajevski pevci. 20.00 Novinar, jugosl. film.

Četrtek: 17.05 Razgaljeni Everest. 18.00 Zadnja dirka, otroška nadalj. 18.40 Na sedmi stazi. 20.00 Dokum. oddaja. 21.15 Glasbena oddaja.

Petek: 17.25 Lutke. 17.40 Družina Smola. 18.05 Teletart 80. 19.00 Varstvo pri delu. 21.00 Galilei, ameriški film.

Sobota: 17.05 Črni Jack, mladinski angleški film. 18.50 Naš kraj. 20.00 Bolnišnica na koncu mesta. 20.55 Pozdravite lastovke, češki film.

OBVESTILA

Slikar Andrej Košič razstavlja olja malega formata v galeriji »Il Torchio«, ul. Mameli 6, Gorica. Razstava je odprta do 1. novembra in sicer ob delavnikih od 10.30 do 13. ure in od 16.30 do 19.30, ob nedeljah in praznikih pa od 10.30 do 13. ure. Ob ponedeljkih je razstava zaprta. Do sedaj je slikar Andrej Košič (rojen v Ruji leta 1933) priredil že nad 45 osebnih razstav v raznih mestih Italije Slovenije. Razen številnih priznanj in nagrad je v letu 1979 prejel tudi drugo nagrado razstave slik malega formata »Matita d'oro« v Trstu.

Tretji koncert iz ciklusa, ki ga organizira kulturno društvo »Rodolfo Lipizer« ob sodelovanju Goriške hranilnice in deželnega RAI bo v nedeljo 26. oktobra ob 11. uri vedno v goriškem Avditoriju. Nastopila bosta flautist Giorgio Blasco in kitarist Ennio Guerrato.

Koncert v goriški stolnici. SKPD »Mirko Filej« že sedaj opozarja na koncert, ki bo v goriški stolnici v soboto 8. novembra. Nastopila bosta organist Hubert Bergant in baritonist Samo Vremšak. Na sporedu so med drugimi skladbe Bacha, Mozarta, Mendelssohna, Faureja, Francka in Vremšaka.

Na pokopališču pri Sv. Ani v Trstu bo v nedeljo 26. oktobra ob 15. uri sv. maša za vse rajne, ki tam počivajo.

V društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 27. oktobra ob 20.15 srečanje s člani ansambla »Galebi« in terceta »Mavrica«, ki bodo s sliko in besedo prikazali nedavno gostovanje v ZDA in Kanadi.

Maša zadušnica za pok. Antona Podgornik bo v cerkvi sv. Vincencija v Trstu 27. oktobra 1980.

Išel je Marijanski koledar 1981. Prinaša 12 barvnih slik iz sv. pisma stare zaveze. Cena 1.000 lir. Stalni naročniki naj ga dvignejo na upravi na Rakovniku v Ljubljani.

DAROVI

Za Katoliški glas: Imelda Zerjal-Decleva v spomin pok. Emila Čoka 10.000 lir.

Za katoliški tisk: Imelda Zerjal, Trst v spomin pok. Emilija Čok 10.000 lir.

Ob poimenovanju štandreske šole: Tiskarna Grafica 50.000; Tiskarna Budin 40.000; PD »O. Zupančič« 30.000; Danilo Marvin 20.000; SO.BE.MA 20.000; Sindikat slov. šole 15.000; gostilna Pintar Boris 25.000; Ivo Bolčina 10.000; Černic Nadja 10.000; Delpin Marija 10.000; Pahor Marija 10.000; Lutman Maks 10.000; družina Brajnik 10.000; Zora Valentič Sfiligoy 10.000; Viktor Selva 10.000; Lupin Slavko 10.000; Milan Nanut 1.000; Srebotnjak Rozina 10.000; Marussi Danilo 5.000 lir.

Za slovenske goriške skavte: Alenka Vrtovec 18.000; Marko Vrtovec 10.000 lir.

Za Pastirčka: N. N. 20.000; N. N., Števerjan 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družine Terpin namesto cvetja na grob Marceline Skorjanc 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: hčerka in Evelina Zeni v spomin očeta in moža Antona Toroka 40.000; dr. Domenico Vuga v spomin pok. brata Stanislava 20.000; Bruno Grassi ob krstu malega Danijela 10.000; Angel Vremec 10.000; B. J. ob 25-letnici mašništva Viljema Zerjala 10.000; Pepina Tenkučeva ob 25-letnici mašništva g. župnika 10.000; Sonja Senčar 51.000; družina Gec 10.000; razni 12.500 lir.

V spomin Amalije Žerjal: M. M. M. za Marijin dom v Rojanu in za Katoliški glas 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Imelda v spomin na pok. mam Amalijo Žerjal 10.000; družina Zupančič 20.000; Felicita Vodopivec 5.000; Marija in Pavla Godina v spomin na pok. Amalijo Žerjal 15.000 lir.

Za misijon p. Kosa: družini in sorodniki ob krstu malega Danijela 15.000; Antonija Sosič 10.000 lir.

Za misijone: žena Alojzija in hči Lidija ob prvi obletnici smrti dragega Antona Podgornika 30.000; Franceschi ob smrti moža Avgusta 20.000; Ana Čok, Trst 5.000; E.S.L. 5.000; Justina Negode 10.000; Ema Adami 5.000; družini Bizjak-Vatovec 17.000; Angela Skilan 5.000 lir.

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Režija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 13., 19; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 26. okt. do 1. nov. 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Godalni orkestri. 10.00 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Zlata slepotas«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 »Mesečnik«, varieté. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Potovanje po študijski sobi. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenski priimki... (ponovitev). 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški koticček: Tik-tak. 14.30 Roman »Doktor Živago«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Primorska duhovščina pod fašizmom. 10.10 Komorna glasba. 12.00 Četrkova srečanja (ponovitev). 12.30 Kulturne rubrike naših tednikov (ponovitev). 14.10 Odraslim prepovedano. 16.00 Poslanstvo Ciril-Metodevo šole (ponovitev). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 W. Shakespeare: »Macbeth«.

Sreda: 8.10 Cvetje hvaležno odklanjamo. 10.10 Koncert. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slov. mladinske literature. 14.30 Roman »Doktor Živago«. 15.00 Nove plošče. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; Cecilijanka 1979.

Četrtek: 8.10 Slovenske banke in posojilnice na Goriškem. 10.10 Koncert. 12.00 Likovna umetnost (ponovitev). 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Trinajst romanov. 15.00. Pišite, predvajali bomo. 16.00 Potovanje v Ameriko (ponovitev). 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Samospevi.

Petek: 8.10 Stanje slovenskih šol v zamejstvu od 1945 do 1951-52. 10.10 Operna glasba. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Seghizzi 1980. 14.10 Otroški koticček: Kje je napaka? 14.30 Roman »Doktor Živago«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 »Mesečnik«, varieté. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Beneška in režijanska ljudska glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slovenski priimki...

Sobota: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Koncert. 11.00 »Dobri lajnar«, radijska igrice. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.30 Otroški koticček: »Tomi na obisku«. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.00 Izbori iz rock-oper. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Pesmi v spomin... 17.30 Na goriškem valu. 18.00 Ob dnevu mrtvih.

Vprašanje radijski postaji Trst A

Na občnem zboru PD »Štandrež« je neki udeleženec pri zadnji točki »Razno« vprašal, zakaj je edine slovenske radijske postaje Trst A tista, ki zaključuje svoje dnevne programe s himno »Fratelli d'Italia«. Seveda navzoči odborniki niso znali na to odgovoriti. Tudi mi ne znamo. Zato vprašujemo vodstvo tržaške radijske postaje, ali je res umestno, da slovenske oddaje končuje z italijansko himno. Nič nimamo zoper to himno, ki je nekoč budila italijanske rodoljube, radi bi vedeli le, ali je zaključek slovenskih oddaj s to himno najbolj primeren.

V daljni Kaliforniji je 13. oktobra umrl naš dragi svak

FRANC RIJAVEC

To žalostno vest sporočamo vsem, ki so ga poznali in ga priporočali v molitev.

Svakinje in svaki z družinami in ostali sorodniki

Števerjan - Gorica, 21. oktobra 1980

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo